

**Kui mina sind ei pese, siis ei ole sul osa
minuga.” Jh 13:8**

Jeesus andis oma jüngritele kujuka näide Jumala riigi sisemisest korrast pesemisega nende jalgu: see, kes teisi teenib, on suurim.

Jünger Peetrus aga kohe ei taibanud mida Jeesus nende jalgu pestes tahtis neile öelda. Peetruse meelest polnud õige see, et Jeesus end alandas pesema nende tolmuseid jalgu.

Ometi oli see Jeesuse tegu vaid nõrk pilt Tema suurest tööst meie heaks, kui Ta oma verega pesi meid pattudest puhtaks. Jeesus, pühana ja puhtana üle kõige loodu, võttis maailma kõik patud enda peale, et nende karistuse kanda.

Selle Jeesuse suure maailma puhastustöö läbi saime me kõik nii puhtaks, õigeks ja pühaks, et Jumal ei näe meis midagi ebapuhast, vaid oleme kõlblikud pääsema Tema taevasse. Küll me oleme patused, aga Jumal seda ei näe, kuna patud on Kristuses andeks antud.

See on tõde, mille Jumal kinnitas äratades Jeesuse surnuist. See tõde sisaldab tegelikult kõik, mis meie pääste kuulub. Pääste on sellega valmis. Oleme Kristuses päästetud, nii et kes seda sõnumit ei hülga või ei võltsi, vaid selle omaks võtab, see omab selle sisu.

Kui Jeesus tuli Peetruse juurde tema jalgu pesema, protesteeris Peetrus. Siis Jeesus ütles talle ülalmainitud sõnad. Siis ütles Peetrus Jeesusele: „Issand, ära siis pese üksnes mu jalgu, vaid ka käsi ja pead.“ Jeesus aga vastas: „Puhtaks pestul ei ole vaja pesta muud kui jalgu.“

Ka sellele on vaimulik vaste: Jeesus on meid oma verrega tervenisti kõigest patust pesnud. Aga jalad on vastavuses meie südametunnistusega. Südame-tunnistus kipub vahetevahel saama patust määritud ning vajab puhastust. Seda puhastust tehakse nõnda, et tuletatakse meelde andeksandmist Jeesuse veres.

On imeline, et Jeesuse arm kipub iga pattulan-gemise pärast meelest kaduma. Ometi on Jumala tõde igavesti püsiv. Me peame vaid usuga sellest kinni haarama. See on vaimne jalgade pesemine, mida meil on vaja iga päev teha. Nagu pesu on väsinud jalgadele kosutav, nii kosutab evangeelium Kristuse armust meie hinge.